

Veldwerk haalt zorgmijders de zorg binnen

Sinds 1 januari maakt Veldwerk Amsterdam (VA) onderdeel uit van Streetcornerwork. De vijf medewerkers proberen zorgmijders en veelplegers te verleiden tot een zorgtraject. Simon van Bockel werkt sinds twee jaar bij VA. 'Je kunt ons zien als straatscreeners'.

Flexibele hulp

Waar de veldwerkers uit de Jeugdteams van Streetcornerwork ook tijdens het hulptraject aanspreekpunt blijven voor hun cliënten, zijn Simon en zijn collega's dat niet. 'Onze opdracht is mensen in een zorgtraject krijgen. Als dat is gelukt, trekken we ons terug. We zijn geen hulpverleners. De mensen die wij benaderen, noemen we daarom ook doelgroep, niet cliënten. Ze moeten niet teveel aan ons gaan hangen, want wij zijn niet verantwoordelijk voor de zorg. Dat is hun trajecthouder van bijvoorbeeld de GGD, Mentrum/Jellinek.' Dat wil niet zeggen dat de veldwerkers zich niet betrokken voelen bij hun doelgroep. Afgelopen week was Simon nog druk bezig met een ernstig zieke alcoholist, die door verschillende artsen en ziekenhuizen van het kastje naar de muur werd gestuurd. 'Ik zie soms mensen met hele ingewikkelde problemen waarvan men niet goed weet wat ze er mee aan moeten. Zo iemand valt dan overal tussen.

De deur in het kleine kantoor van Veldwerk Amsterdam aan de Oudezijdsachterburgwal hangt vol met foto's, voorzien van namen en geboortedata. Het zijn mannen die gezocht worden omdat ze dringend hulp nodig hebben of zwaar psychiatrisch patiënt zijn. Het komt regelmatig voor dat andere zorgorganisaties een beroep doen op de veldwerkers om naar iemand uit te kijken die bij hen uit beeld is. 'Maar degene waarbij staat dat je hem

niet direct in de ogen moet kijken is een collega hoor, lacht Simon. 'Even een grapje tussendoor.' Het werkterrein van VA is het hele gebied binnen de centrumring, aangevuld met stadsdeel Oost. Hier lopen en rijden de veldwerkers rond, op zoek naar Amsterdam-

mers die buiten de boot vallen van het zorgaanbod. Mensen die geen zorg willen, omdat ze denken dat het niet nodig is, of onvoldoende zorg krijgen omdat ze een dusdanig ingewikkelde problematiek hebben dat een bijzondere aanpak nodig is.

'Ik kan als het nodig is veel tijd in iemand steken'

Bovendien kunnen lang niet alle hulpverleners zo flexibel zijn als wij. Ik kan als het nodig is veel tijd in iemand steken en bovendien snel zaken oppakken als er wat is.'

Klein wereldje

Simon treft zijn doelgroep in inloophuizen, op straat of krijgt namen door via het wekelijks APV overleg. In dit overleg bepalen het OM, de politie, de GGD, Arkin, DWI en Veldwerk Amsterdam welke overlastgevers een zorgtraject krijgen en welke onvermijdelijk richting een justitiële aanpak gaan. Als er gekozen wordt voor een zorgtraject, zoeken de veldwerkers deze persoon op en proberen hem of haar te verleiden hieraan deel te nemen. Criminele veelplegers worden uitgenodigd voor het veelplegers-spreekuur, waar zij een zorgtraject krijgen aangeboden in ruil voor goed gedrag (zie kader). Het is voor Simon meestal niet moeilijk het vertrouwen van deze

mensen te winnen. 'Het wereldje waarin ik werk is eigenlijk maar klein. Mijn gezicht is inmiddels bij veel mensen bekend. Ik maak overal een praatje, vraag hoe het gaat. En voor je het weet, vragen ze of je wat voor hen kan doen.'

Goed netwerk

'Eigenlijk kun je ons zien als straatscreeners, zegt Simon. 'Wij schatten de situatie van een persoon in en kijken wat voor hulp er nodig is. Hierbij zijn we oplossingsgericht en praktisch. Mijn doel is hen zo snel mogelijk ergens naar toe te leiden; psychiatrisch patiënten naar het Rehabteam, verslaafden naar Mentrum/Jellinek, zieken naar de GGD. Ook probeer ik al een uitkering aan te vragen of bijvoorbeeld een schuldhelpverleningstraject te starten. Mijn netwerk is hierbij van groot belang, dankzij mijn contacten kan ik mensen vaak buiten de officiële kanalen om snel ergens plaatsen.' ♦

